

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

εἶχεν, ὦ Μαίᾱς παῖ, ἐκείνων γούν σε μεμνήσθαι, ὅτι μηδεπώποτε
σε ἀντλεῖν ἐκέλευσα ἢ πρόσκωπον εἶναι· ἀλλὰ σὺ μὲν ρέγκεις
ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐκταθεὶς ὤμους οὕτω καρτεροὺς ἔχων,
ἢ εἴ τινα λάλον νεκρὸν εὖροις, ἐκείνω παρ' ὄλον τὸν πλοῦν διαλέγῃ·
ἐγὼ δὲ πρεσβύτης ὢν τὴν δικωπίαν ἐρέττω μόνος. ἀλλὰ πρὸς τοῦ 5
πατρός, ὦ φίλτατον Ἑρμάδιον, μὴ καταλίπῃς με, περιήγησαι δὲ
τὰ ἐν τῷ βίῳ ἅπαντα, ὡς τι καὶ ἰδὼν ἐπανέλθοιμι· ὡς ἦν με σὺ
ἀφῆς, οὐδὲν τῶν τυφλῶν διοίσω· καθάπερ γὰρ ἐκείνοι σφάλ-
λονται διολισθαίνοντες ἐν τῷ σκότει, οὕτω δὴ καὶ γὼ σοι ἔμπαλιν
ἀμβλυώττω πρὸς τὸ φῶς. ἀλλὰ δός, ὦ Κυλλήνιε, ἐς αἰὲ μεμνησο- 10
μένω τὴν χάριν. 01

ΕΡΜΗΣ

2 Τουτὶ τὸ πρᾶγμα πληγῶν αἴτιον καταστήσεταιί μοι· ὁρῶ
γούν ἤδη τὸν μισθὸν τῆς περιηγήσεως οὐκ ἀκόνδυλον παντάπασιν
ἡμῖν ἐσόμενον. ὑπουργητέον δὲ ὅμως· τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις,
ὅποτε φίλος τις ὢν βιάζοιτο; 15

Πάντα μὲν οὖν σε ἰδεῖν καθ' ἕκαστον ἀκριβῶς ἀμήχανόν ἐστιν,
ὦ πορθμεῦ· πολλῶν γὰρ ἂν ἐτῶν ἢ διατριβὴ γένοιτο. εἶτα ἐμέ
μὲν κηρύττεσθαι δεήσει καθάπερ ἀποδράντα ὑπὸ τοῦ Διός, σὲ
δὲ καὶ αὐτὸν κωλύσει ἐνεργεῖν τὰ τοῦ Θανάτου ἔργα καὶ τὴν
Πλούτωνος ἀρχὴν ζημιοῦν μὴ νεκραγωγοῦντα πολλοῦ τοῦ 20
χρόνου· κᾶτα ὁ τελώνης Αἰακὸς ἀγανακτῆσει μηδ' ὀβολὸν ἐμ-
πολῶν. ὡς δὲ τὰ κεφάλαια τῶν γιγνομένων ἴδοις, τοῦτο ἤδη
σκεπτέον. 02

ΧΑΡΩΝ

Αὐτός, ὦ Ἑρμῆ, ἐπινόει τὸ βέλτιστον· ἐγὼ δὲ οὐδὲν οἶδα τῶν
ὑπὲρ γῆς ξένος ὢν. 25